

El Baix Penadès

Franqueo
concertado

Preus de subscripció

Vendrell, trimestre	1 25 pessetes.
Fora	1 50
Extranger	2 25
Número corrent, 15 cèntims	Atrassat, 20 cèntims

Administració:

IMPRENTA RAMON
— TELÉFON 770 —

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

REMITITS: 15 CÈNTIMS LÍNI

No s'admeten escrits sense firma

NO ES TORNEN ELS ORIGINALS

"La Nari"

LLETRA PRELIMINAR al amic Bas i Socías (Acabament)

A la nostra Catalunya, sense una gran voluntat emotiva per a la terra, no se li sab trobar el dolç regust de les alegries locals, pletòriques de sentiments infantívols que son ben nostres, que no'ls comprenen els estrangers. Son alegries encomanadices. Son explosions d'una voluntat comuna a tots. Sembla que tots som família, que sentim l'orgull de la festa, que tenim el goig de viure i no podem ésser dolents; en fi, resulta tan íntima i unísona la part de glòria que mutuament ens havem ideat, que sense donar-vos-en compte la palpeu al anar a buscar la Patrona, al ventar de les campanes, al cremar el castell de fòcs... Es admirable cada quadro que gloseu descrivint la festa major, com la descrigué el venerable Narcís Oller en el seu «Vilaniu» escrit amb aquella difícil facilitat que encanta per la seva fluïdesa i espontaneïtat. I la festa major de «Vilaniu» i els Xiquets de Valls, no son pas idèntiques a les festes de Vendrell, encara que son les mateixes. I és perquè cada vila, o en cada poble, hi tenim un contingut peculiar de la localitat, una especie de punt àlgit, com l'enxaneta distintiva de la festa nostra. Jo no podria expressar amb quina delícia i com m'arrevatava l'ànima el llegir «La Fira» de Miralbell, o la processó de la Setmana Santa a Vilafranca, que'l pulcre Vidal i Valenciano intercalà en la seva obra «Rosada d'Istiu», tan impecablement escrita, com si avans d'agafar la ploma la seva mà, li hagués fet la *toilette* una manicura. Allò està escrupolosament treballat i polít, ben digne de Catalunya.

Doncs aquella festa major de «Vilaniu», la bulliciosa «Fira» de Miralbell i la processó de Vilafranca, tan impregnada de malinconia, al llegir-les emocionat, jo, mentalment, les modificava al meu albir, fruit després, amb els ulls clucs i en el fons de la meua ànima, allò que *in pectore* em recordaven les equivalents explosions festives del Vendrell, la vila dels meus amors, la que miro amb ulls irreals—ja ho sé—però que la imaginació, transportada en ales de l'infantesa, embelleix com un quadro d'En Mir. Apliqueu, doncs, açó dit a la lectura de la vostra «Nari»... i el que jo he gaudit del Vendrell no és per a regalar les oïdes de ningú: Ho necessito tot per a mí.

Des de Cuba, el Vendrell és com un pessebre de Nadal: tot és atracció poètica; tot és interessant i bonic; res hi ha d'ingrat ni d'impur. Es una cosa nostra, amic meu, i les coses nostres son les millors. Coneix ningú una Nena,

una menestrala més gentil, més ben perfilada que «La Nari»?

Ah, no! No m'envieu les quartel·les restants. Deixeu-me ignorar, per ara, el desenllaç. Prou que me'l temo. El temo perquè allunyarà, potser, de la meua ment la màgica figura de «La Nari». Me l'havéu esbossada tan atraienta, que jo la suposo tenaç i humil, valenta amb discreta feminitat, com un símbol de «La Ben Plantada» vendrellenca, i em sab greu d'esborrar de la pizarra una figura de tan adorable perfecció. Peco, també ací, de vendrellenc?

A través de la vostra prosa acurada desfilen en el llibre, com una exhibició de prendes a cal argenter, tipus de casa com testimonis heràldics d'una època que s'esfuma. Son exemplars socials coneguts nostres. Remembrances de parentela que'l lector de qualsevol altre indret, les accepta com estudis d'humanisme amb les seves virtuts i passions quimèriques, com estigma que patim els fills d'Adam.

I aquest mosaic viscut que's bifurca per la trama de la novel·la, no distreu la curiositat ni esmortueix l'interès, perquè la perennitat que heu sabut donar a «La Nari» plana part d'amunt dels accidents que se li atravessen. La protagonista del quadro te unes pinzellades tan enlluernadores de colorit, que manté una capital atenció. Es una donzella recatada, umb seny català de mestressa, i aquí rau el meu encantament. Jo l'admiro quan es defensa dels paranys temptadors que li oposa una passió senil per a doblegar-li la fermesa de la seva voluntat. En diàlegs breus, concisos, esmolats com navaja barbera, heu sabut encertar-li un caràcter xapat de roure.

Els lectors subjugats, com ho estic jo, posem damunt d'una figura, la simpatia, com un raig de sol brollant espontàniament de l'ànima. I la simpatia, és cosa sabuda, és la bellesa hel·lènica de formes, allò més escultòric creat per l'estètica, allò més perfecte de la creació. I d'una model aixís, les dones se'n senten orgulloses com a representació del sexe, mentre els homes la contemplen amb el desig etern de la vida.

«La Nari» es mereix aquella Santa Anna insuperable que li regaleu, i de la qual forem actors i espectadors alhora. Com aquelles festes, i matinades, i cercaviles no en veurem cap més. Manca ja la perfumada infantesa i el candor que tenien els homes en aquells dies felïços, que ja no tornaran. La ingenuïtat dels cors ha fet fallida. Els homes havem devingut freds, incapaces d'emocionar-nos com en èpoques pretèrites, èpoques que en renovar-les vós en les vostres admirables descripcions, heu fet vibrar les cordes més sensibles del vostre admirador, amic i paísà.

JOSEP AIXALÀ

Agost, de 1926

Un home i una obra

Fins fa poc les funcions on s'hi plasma la vida cultural d'un poble era patrimoni només que d'uns quants. La multitud estava absent a les manifestacions de la vida artística que es el far i el goig de la vida material. Però al nostre poble li han sorgit uns homes que, després d'adquirir per mitjà del seu treball un sòlid prestigi en les activitats a les quals es dediquen, han difós pròdigament les seves mateixes sensacions fins fent-les entrar en l'ànima de les multituds i allí s'han identificat fins a fer-ne una sola essència i una sola emoció.

D'arreu de Catalunya han sorgit aquests homes. Vendrell, sentada vora el mar, de cara a Tarraco, la clàssica, no hi podia mancar en la contribució del ressorgiment de la seva pàtria i ha plasmat, entre molts d'altres un home consagrat com el més gran artista de la terra. Aquest home és Pau Casals.

Pau Casals ha sembrat com el camperol de la paràbola. Els fruits esplendorosos no s'han fet esperar i certament la bona llavor ha estat ben aprofitada, quan no sols la obra de la seva orquestra ha quedat definitivament i sòlida establerta a Catalunya, sinó que les agrupacions bàsiques creades al seu entorn tenen la fermesa de les obres perdurables. Avui ens referim especialment a l'Associació Obrera de Concerts, fundador Pau Casals.

Creiem que ja de temps, quan el mestre ideava, i en son interior es detallaven els matissos de la existència de la seva orquestra, devia sentir la fretura de que fós acoïllida per la multitud del seu poble per al qual creava aquella institució musical. No comptant amb cap mitjà sòlid, com seria la subvenció i ajud oficial, volgué dotar-la d'un Patronat que es captigués de la vida econòmica de la mateixa. Però la idea del patronat no era suficient per a que hi acudissin els elements populars que constitueixen la massa més considerable del poble. Altrament la producció de l'orquestra i l'activitat d'en Casals tindrien, gairabé només, el caràcter del pagament d'un deute devès els seus patrons, i no és aquest el fi de l'Orquestra. Per això fou necessari la creació de l'Associació Obrera on hi tinguessin cabuda la gent modesta i dalirrosa, com el primer, de fruit les intenses emocions de l'art dels sons. Fins ara la música en el seu grau més alt pertanyia només que als potentats, estava vedada, pels obstacles econòmics que comporta, a l'estament que treballa i que per això mateix és el que té més dret de gaudir la vida superior.

Aquí fou on Casals s'ha manifestat més geni que quan les sublimes melodies i xen pletòriques d'emotivitats inefables de les

cordes del seu cel·lo. Certament la glòria màxima pot ostentar el qui ha arribat a posseir com un do supraterranal la clau del secret de les grans sensacions. Però el prodigar les seves activitats en profit dels elements més torturats del seu poble, fer-los combregar les seves mateixes emocions, donar-li el goig suprem d'asentar-lo en el mateix cadiral de la taula on els més grans homes, els artistes, han donat el festí de les seves obres, això sols és propi dels esperits abnegats que sacrifiquen el seu benestar, que ningú disenteix, a les exigències de les obres on l'únic llaç d'unió és la bona voluntat i abnegació i on l'únic premi és la satisfacció íntima i personal d'haver obrat bé.

Pau Casals, com a violoncel·lista, ha esgotat els adjectius, com a director de la seva orquestra, els elogis, i com a fundador de l'Associació Obrera totes les hipèrbolies.

Fa tot just un any que hom formalitzà i concretà l'existència de la entitat. El primer concert fou precedit d'inquietuts i temences, era la primera obra que d'aquesta falsó es creava a Catalunya.

Hom ignorava si els obrers, als quals se'ls ha cregut llecs en les obres d'alta volada perquè els mancava la cultura musical, i al contrari sols abastaven les músiques grolleres i de lleugeresa que troben a cada pas, respondrien a la crida que el Mestre i uns companys els feien en nom de l'art musical. I, ja ho crec que respongueren! El primer concert, comptant només que amb doscents associats, fou un èxit, i aquest èxit ha perdurat progressivament en augment fins a l'esclat meravellós de l'últim de la primera tanda del present curs. Actualment l'Associació té uns tres mil quatre-cents socis.

L'obrer ha palesat un respecte per la música i una intel·ligència com pocs públics. Facilitment impresionable per les bones sensacions es vessa en un entusiasme fervent i emotiu, i sembla que l'obrer, qui sofreix el treball com a necessitat perentòria, hagi esdevingut l'home vencedor perquè sab el secret del reialme dels esperits perquè du el timó en els temporals de la vida amb un somriure als llavis i una joia als ulls i perquè sap que ell, el geni, el sabrà il·lucionar i li donarà el màxim sedant per les inquietuts de la seva ànima.

I és esperençador que el proletariat del nostre poble esdevingui culte i espiritualista. Aquest és el més gran elogi que podem fer-li, i en veritat si així és ho deu gairebé en sa totalitat a aquest fill del Vendrell, a l'abnegat fundador de l'Associació Obrera de Concerts: Pau Casals.

X.

Des de l'Havana

Dilluns, 25 d'Octubre de 1926

Cinc dies fan avui que aquesta ciutat ha sofert la violència ciclònica potser la més horrible de les conegudes. Esplicar els estralls del huracà, o volgué entretenir-se narrant cassos particulars, fora un no acabar mai i encara es quedarien al tinter els mes dolorosos. Ha sigut imponderable, tètric, ruïnós.

La nit del 19, després de sopar, com quasi sempre, estavem a casa jugant al billar, tot fent la digestió després d'un dia calurós de veres. El meu fill gran, que es molt aficionat al «Radio», estava al pis de dalt amb els auriculars posats, buscant estacions de l'altre món; però cada vegada que'l Pare Jesuïta del Observatori del Col·legi de «Belén» es dirigia al públic, el meu fill substituïa els auriculars connectant l'aparell amb la trompa d'altaveu. Clarament sentíem des de'l billar com el frare advertia la recurva del meteor, com s'acostava a la Illa de Pins i com recalava la insistenta recomenació de prevenir tot el que's pugui, i afegia: A pesar de que és precis valdres de totes les precaucions, tot quant es fassi potser serà poc, perquè en aquest Observatori tenim la impressió de que'l «ciclón» és d'una força extrema. El meu gendre i jo, conveníem, sense paraules, que donada la època, la serenitat del cel, i les paraules del frare, per força devia existir una pusil·lanimitat d'home dins el claustre. S'acabaren les partides, desarem els «tacos» i «Buenas noches». Varem dormir com uns benaventurats fins a la matinada.

A aquelles hores matineres ja no semblaven tan exagerades les precaucions advertides per el jesuïta. Les ventades venien furioses, però sempre ens creiem que no passaria d'aquí la importància. A les nou del matí vareig parar-me davant del nostre baròmetre; amb tot i la violència de la furia, la columna baromètrica anava baixant, el que acusava que venia encara amb més rabia el monstre. Les portes quasi bé no resistien més. Les cases semblava que oscillessin. Fora de casa es sentia la lluita dels elements amb sorolls estranys; i el baròmetre seguia descendent, i de veres tots ens quedarem astorats i sense paraules; pensavem: Si amb tot i la furia que passa encara baixa el baròmetre, serà impossible resistir-ho. Fins a dos quarts d'onze la columna mercurial no va comensar el seu ascens, demostrant que'l pitjor ja havia passat. La porta principal i els finestrals envidrats de la sala havien resistit fins a aquell moment i ja no era de temer que s'esbaldessin, que es el més horrible en aquests moments, puix si el fenomen entra a casa, l'esfondrament del edifici o de part seva es cosa inevitable.

Un arbre gran i copós, que tenia tota la meua antipatia i mil voltes l'havia menyspreuat, perquè estant al jardí del costat, i col·locat al noest, a la mateixa cantonada de casa meua, em privava de la vista del mar i em regatejava la fresca moltes vegades; aquest arbre antipàtic, un «Mamoncillo» famós que, com aquells arbres de *La Flor de un día* «parecen, arrogantes, las nubes desafiando», he de confessar que avui ha obtingut la meua reconciliació. Ha sigut un heroi. Gràcies a la pompa del seu brançatge i a la tupidesa del seu fullam, ha sigut el meu defensor. La violència màxima del huracà sigui al rolar al N.E. D'allí vingué tota la embranzida que enderroca monuments, com el del «Maine», les escultures del Casino, una preciosa obra artística que l'Havana exhibia amb goig. Els edificis calguts o desorientats ho han sigut de la part del N.E. Al cementiri les estàtues caigudes, i son quasi totes, estan retudes per la furia del N.E. A la província de la Havana a penes si hi ha quedat un arbre, tots jauen del N.E., on jo tinc la casa i on sentia la debilitat per la porta d'entrada i pels finestrals envidrats. Aquell arbre mirat amb tanta desafecció, sembla la estampa del que va d'air a avui. Avants, arrogant i copós, d'una verdor de sanitat, d'oscil·lació de magestuosa importància, sembla ara un exemplar mort fà qui sab els anys. Les seves potentes branques han sigut retorçades de tal manera que semblen troques de fil esfilagardades per mossegades de fera; ara la llum de casa te una claror que ofen la vista puix li manca aquella pantalla protectora, desconeguda fins que ha vingut aquesta catàstrofe, per a refermar la sentència que no hi ha mal que per bé no vingui.

Al amainar el vent vareig sortir de casa per una porta contraria. Com durant una batalla en les fortificacions cada u sols coneix la seva part d'experimentació, així al sortir jo vers enfora. Una impressió d'horror, de devastació, oprimia el cor perquè esdevenia a la ment tot seguit el que haurien sofert aquells que no estaven resguardats per un bon edifici, els qui eren fora ciutat, on al fi i al cap l'agombolament de cases serveix de contenció. Sobre tot calia pensar amb aquells qui es trobaven al mar i als ports, que a més de lluitar amb les fúries del meteor havien tingut de lluitar amb les impetuositats del mar, molts d'ells sorpresos navegant en debils embarcacions. Així és de horripilant la llista de les desgràcies! El «Barcelona» perforat per la popa; el «Antonio Lopez» amb les àncores arrancades; però al cap i la fi suraven encara damunt les aigües. Un bricarca partit pel mig; infinitat de petites indústries, totes, totes a fons i la mar escupint cadavres cada dia mentre la corrent del golf, amb sa eterna caminata incessant, s'emporta víctimes del huracà, quines despulls flotants reporten cada dia els vapors que entren de fora mar.

El Govern, un govern com mai havia tingut Cuba de fort, eficient, decidit i de suprema modalitat; un poble amb ganes de recuperar el seu estat normal, una col·laboració amb tothom, fan el miracle de les formigues posant-hi tots el coll i lluitant patriòticament, per a refer el que es pugui ja que les desgràcies son irreparables i es precis sobreposar-se a la desgracia i a les pèrdues econòmiques que son incalculables. Son els cavalls d'Atila que han deixat els camps secs com una crema campal. Aquella verdor de Cuba, en la part afectada per el cicló, ha esdevingut groc com uns camps de rostoll després de la sega.

Ahir ja estava expedida la carretera fins a la província de Pinar del Rio, que s'ha escapat de la ruïna. La vista, al pas del automòvil, és d'una desolació dantesca. La gent camperola ha perdut cases i aparells, collites i animals. Es un quadro que fa ejuir la ment. En poques hores la gracia del paisatge cubà ha esdevingut un misteri de dolor. Pobles arrasats en la major part quan es troben les cases juntes; però de les edificacions lleugeres dels homes del camp, no en queda ni una per remel.

La Havana, que era una brasa de foc durant les vetlles per la gran profusió d'anuncis lluminosos, que transferia claror al espai, avui son com les ruïnes de Itàlica famosa. Els anuncis mes importants i artístics, de grosses dimensions i d'una combinació de llums esvalotadora, com és precis que siguin en llur eficiència de cridar la atenció pública, avui son capdells de ferro retorçats amb portes, quan no han causat l'esfondrament d'un pis.

Ahir diumenge ja estaven en peu tots els arbres del parc. Ja la part vella del casc tenia llum elèctrica i quedaven els barris moderns a les fosques, contemplant encara una gran quantitat de desferres que la llum plena i clara, en mig d'un cel estrellat sense ni un borrisol nuvolós, semblava prestar-nos el consol de la seva llum tristosita i freda, indiferent al espectacle on ens ha col·locat una d'aquestes tempestats tropicals, tant de casa nostra, que al entrar a l'Atlàntic perdent la influència del Ecuador es desfeia sumisa com un caprí de la Natura.

Dintre d'uns dies quasi bé no quedarà rastre d'aquestes engoixes ciutadanes. Tot s'arreglarà amb mes o menys sacrifici. Solament als qui han tingut la desgracia de perdre un ser volgut, tindran de suportar la creu dels pesars materials del buit que mai s'omple, la pèrdua que és encara més dolorosa quan passa de la plenitud de la vida a la inexorable pèrdua de la mort. Tal dia farà un any. Sols el temps que s'escorra pot oxidar les desgràcies.

Els que, després del surt, podem girar la mirada sens lamentar cap esquincada familiar, hem de donar gràcies a Deu per no haver-nos tocat la desgracia.

J. AIXALÀ

El lector diu...

L'afer de les Escoles

Rèplica al senyor L. B.

He llegit el vostre article publicat a les planes d'aquest periòdic la passada setmana, i sens dubtar un moment de la vostra

Caixa de Crèdit i Estalvis del Vendrell

Dr. Robert, 1 i 3

Telèfon 774

APARTAT CORREUS, NÚM. 1

Inscrita a la Comissaria Regia de la Banca Privada i a la Associació de Banquers de Barcelona

Admetem subscripcions lliures de comissió per a la Emissió de l'emprestit que realitza l'Estat, per valor de 225 milions de pessetes, representat per títols del

DEUTE AMORTITZABLE

en 50 anys, amb interès del 5 per 100 anyal, lliure d'impostos, amb cupons venciment 1.er de gener, 1.er d'abril, 1.er de juliol i 1.er d'octubre de cada any, que tindrà lloc el dia 16 del corrent Novembre, havent-se fixat el tipo d'emissió

a 99 per 100

el que reditua un 5'05 per 100 nèt

bona fe, ni de la vostra intenció en no volguer molestar a ningú, he cregut convenient fer algunes observacions al mateix, més que tot, per a que la opinió en aquest afer, estiga ben orientada i no es dongui lloc a plantejar-lo en termes estranys, amb tot el qual acabariem per no entendrens.

Estem dintre un moment netament de realitat i, per tant, no devem entregar-nos a modificacions, ni nous projectes quan parlem de les Escoles graduades que la vila te sol·licitades al Govern.

Estàn, ja fa temps, en poder del Govern, els plànols dels terrenys, on s'emplaçaran dites Escoles, les ofertes en metàl·lic del Ajuntament i altres requisits que precisa complimentar.

El Govern, per la seva part, te ordenat a l'Ajuntament, l'entrega de dits terrenys, com a cosa prèvia, al objecte de formar els presupostos dels referits grups Escolars i acabar l'expedient que per aital motiu s'està tramitant.

L'Ajuntament te ja acordada la quantitat de cinc mil pessetes per l'adquisició dels referits terrenys o en cas de no acceptar el propietari dita oferta, procedir a la expropiació forçosa.

Quan les coses están en aquesta situació, no es veritat que perdém el temps parlant de que si l'emplaçament dels terrenys està ben situat o el lloc te més o menys vistositat, o altres coses per l'istil?

Referent al edifici de la carretera de Valls, també s'ha de fer constar que l'actual reglamentació de edificacions Escolars no accepta ni aquella classe de construccions ni el lloc on està emplaçat.

La única variant que pot presentar-se és que'l Govern demani més pessetes de les que l'Ajuntament te ofertes.

Però això seria una obstacle? No. Jo no estic conforme amb la tesis de que per manca de pessetes no podrà realitzar-se aquesta obra. Aquí al Vendrell son molts els que pensen d'aquesta manera, inclús a la sessió del Ajuntament celebrada el dimarts de la present setmana un senyor regidor, també parlant de les Escoles i de les pessetes, ho feu en termes quelcom significatius.

Aquesta tesis s'ha de destruir, perquè fa llàstima que aquest criteri es repeteixi tan freqüentment al Vendrell; i s'ha de destruir perquè significaria una covardia o alguna cosa pitjor, que al Vendrell no poguessin realitzar-se Escoles o obres de sanejament, com l'alcançarillat o altres que sian necessaries, per por a les pessetes.

Les Escoles com l'alcançarillat i altres obres i reformes s'han de fer i és farán. I no

serà ningú més que'l Vendrell qui pagarà les misses.

Amb emprèstis, o sense; amb repartiments o altres procediments que poden escollir-se, es realitzaran totes les obres que el Vendrell necessita.

Els veïns si no poden pagar-ho amb una vegada ho pagarán en cent. El cert és que ningú més que'ls veïns tindran que pagar-ho, de bon grat o per força.

Quin concepte mereixeria l'autoritat d'un Ajuntament, que desistís de fer coses necessaries per la vila, per la covardia de cobrar dels veïns les quotes que'ls correspongui per amortitzar els emprèstis donant-los-hi tota mena de facilitats?

Quin concepte mereixerian els deures que te tot ciutadà de contribuir a les càrregues del Municipi i de una manera especialissim en tot el relacionat a cultura i higiene? La vila del Vendrell, està capacitada amb mètode, i sense atropellar a ningú, per a poguer pagar totes les obres avants referides.

Un poble que ho entengui d'altra manera, que vulgui viure dintre la ignorància i d'espalltes a l'higiene, un poble així, seria una cosa molt humana anar a cobrar-li els rebuts acompanyats de la guardia civil.

M'atreveixo, a parlar en un llenguatge despectiu, perquè estic convençut que la vila del Vendrell, quan se la inviti a contribuir a les càrregues que reportin la creació de les Escoles i altres obres en profit de la vila, respondrà tothom amb simpatia, majorment, sapiguent per endavant, que quan s'han fet repartiments s'ha partit de la base dels que poden pagar i dintre d'aquest ordre, s'hi han fet moltes classificacions per a establir la forma de pago més perfecta i equitativa possible.

Perdoneu, amic, si en alguna paraula volguessiu veure-hi alguna mortificació.

JOAN ANGRILL

Vendrell, 10 Novembre 1926

ESPECTACLES

Parlem dels cines; fa dies que no n'havem parlat.

Al Casino Circo varen endevinar-la; totes dues pel·lícules que constituïen el programa eren prou, per elles mateixes, d'avaluar una sessió; tant *Amor de draba* com *Revelación*, sigueren a plena satisfacció dels concurrents, els quals no sigueren tan nombrosos com era d'esperar, en la sessió del

vespre, (oh, les sessions dels vespres), a causa de la plujeta que, a l'hora d'entrar anava caient.

Peró on varen treure faves d'olla, com se sol dir, fou al Tívoli. Vostès hi eren veritat? Doncs ja saben el que és bó; allò és canela fina. El últim varón sobre la tierra, resulta esser una obra de tèssi, de alta tèssi, tal com ho deien avans. No'ls dic res de la transcendència moral que d'ella se'n desprèn! El problema de la indumentaria femenina està exposat amb una senzillesa tan gran, que, vaja, enamora. El plantejament és aquest: si en pocs anys les vestimentes de la dona han tingut el descens que's veu en la actualitat, com haurà d'esser el vestit—o la nuditat—de les dones, d'aquí a vint anys? Ja veuen, caballeros i caballeres, que és innegable la transcendència de l'incògnita. La solució està de còs present, o de còs presents i ben formats, en la pel·lícula: d'aquí a vint anys la dona necessitarà molta més indumentaria que la que portava Eva, qui per altra part, era persona de costums morigerades, i d'una fidelitat al marit digna de tot encomi. Doncs, sí, en aquell temps, la dona lluirà pel cap més baix, tres fulles de parva; (si n'hi ha alguna que amb una fulla, i dues closques de nou es cregui anar prou vestida, serà castigada per immoral.) Endemès, el preu alsat a que's cotitza l'home, obeeix, senzillament, a la llei eterna de l'oferta i la demanda: per què es paguen més cares les pedres precioses que les dels torrents? perquè van més escasses. Per què les dones van tan abarnegades, sobre tot al districte quint de Barcelona? Per l'excés de l'oferta. Es així i res més. Ja son ben tranquils, al Tívoli, també. Però, vaja, un dia es un dia.

REFRAN.

ESPORTIVES

DE CAMPIONAT

Classificació actual

	I.	D.	E.	P.	DE.	OC.	P.
F. C. Tarragona	1	1	0	0	5	1	2
Reus Deportiu	—	—	—	—	—	—	2
Helvètia	1	0	1	0	1	1	1
Riudoms	1	0	0	1	1	5	0
Valls Deportiu	—	—	—	—	—	—	—
Atlètic Vallenc	—	—	—	—	—	—	—
F. C. Vendrell	1	0	1	0	1	1	1
CS. Torredembarra	—	—	—	—	—	—	—

Conforme ordena el Comitè Provincial en el seu calendari de dates per la celebració del actual campionat 1926-27, diumenge comensaren aquestes lluites tan apassionades. Seguint dit calendari, el Centre d'Esports de Torredembarra que avui ostenta la presidència del Comitè, tenia la visita del equip Reus Deportiu. Mes l'encontre fou suspès, segons s'ens diu, per abandonament dels visitats, calçant-se els punts sense lluita els visitants.

També ens diuen que no van presentar-se els propietaris del camp. A nosaltres poc ens importa un i altre motiu, el cert és que per a comensar amb aital forma, era millor no fer tants castells com s'ha vingut fent per a calçar-se determinat senyor la presidència del Comitè, puig resulta, — el fet del passat diumenge, — un mirall a aquells equips que la marxa del actual campionat no els convingui un cop comensat, per aguantar-se a l'actuació del equip del que és president el del Comitè provincial; no es pas d'aquesta manera com deuen afrontar-se les qüestions esportives, o sia abandonant, avants o un cop comensada la lluita.

Altres marcamagnum d'aquest campionat: L'Atlètic Vallenc rebia la visita del Valls Deportiu. Aquest, presenta la protesta basant-la en la forma antireglamentaria de les mides actuals del camp visitat, i l'àrbit no donà ordre de afilerar-se i suspengué l'encontre. Cal advertir que al passat campionat foren suspesos pel Comitè tots els encontres a celebrar en dit cercle. Ha passat un any i continua amb les mateixes mides. Com sia que al escriure les presents ratlles no sabem el que en definitiu s'ha acordat sobre aquesta protesta, deixem per altre dia el parlar-ne. N'obstant, podem anotar que la comèdia esportiva puede continuar.

Com a plat fort, no jugant el Reus Deportiu, era esperat el resultat de l'actuació del nou equip ingrat al grup A de la província, el Riudoms. El resultat no afalaga

gens al nou i modest equip i en canvi posa el Tarragona, després de les recents baixes de Roca, Anglés, Samà i algun altre, com equip de cuidado, i mes encara al seu cercle. Conquerí el triomf sobradament, encara que el resultat era quelcom esperat.

Helvètia de Reus, 1—F. C. Vendrell, 1

L'equip local quelcom desmembrat, li tocà traslladar-se a Reus per a enfrontar-se amb l'Helvètia. De com anà l'encontre poc en podem assabentar als nostres lectors per no haver estat presents en aquella lluita; solament podem informar per les noves rebudes que l'encontre fou dels pesats, marcant-seels tantos un en cada part, els locals el primer, de penalty, i el Vendrell als 25 minuts de començada la segona per Mascaro en un barullo davant la porta del equip local. El domini fou, en la major part del temps, a favor del Vendrell tirant se onze corners contra els locals. Com l'anterior tampoc era esperat aquest resultat.

Demà correspon jugar els següents encontres:

Helvètia de Reus—Valls Deportiu
Atlètic Vallenc—Tarragona
Vendrell—Reus Deportiu
Torredembarra—Riudoms

L'encontre Reus Deportiu—Vendrell ha sigut variat el camp a jugar per tindre a Reus altre encontre.

Des de el passat dijous el Club d'Esports te instalat el seu estatge social al primer pis del local Tívoli Vendrellenc, carrer de Jaume Ramon, 5.

Desitgem els sia grata l'estància en aquest nou estatge i que en ell hi trobin bon profit.

BONSOMS

CICLISME

Villarreal-Teruel-Villarreal

Veus-aquí la cursa de màxima duresa i llargada, que, en una sola etapa, enguany s'ha organitzat; el circuit mideix quelcom més de tres cents quilòmetres.

Villarreal, d'un temps ençà, és una de les poblacions de la regió valenciana, que va al davant, en materia ciclista; ja el 19 de març, el gran Premi Mijares, ens va privar a nosaltres de la presència de Ramón Torres, en la cursa Gran Premi dels cicles Guinovart, que en aquella mateixa data havia organitzat, el Club d'Esports vilatà.

Demà, amb el Gran Premi Villarreal, palesarà de nou, tot el seu entusiasme davant la península, demostrant abastament go que dalt manifestem.

Els premis de que està dotada la cursa, son quelcom més que superiors, el que ha motivat que hi acudeixin els mellors corredors, catalans i d'altres terres. Entre ells s'hi conten, el nostre gran Mucio; el santanderi Otero, la indiscutible revelació de la temporada; Canyardó; l'irunés Montero; Telmo García madrileny, considerat com el millor de la seva terra; Bilbao hi tindrà un excel·lent representant amb en Gutierrez; Ricard Montero, gipusco, ex-campió peninsular; Saura, que ho és enguany; i altres com Arrufat d'Amposta, Gumbau i Manzano de Villarreal, Albinyana i Sans de Reus, Cruz de Sabadell, Tallada de Uldecona i altres inscrits a darrera hora.

Aquest lot de corredors, fa que es pugui dir que el Gran Premi de Villarreal, constituirà un èxit formidable i dit sigui de pas se'l podrà considerar com de veritable campionat peninsular de gran fons.

L'AVI

Banc de Biscaia - Vendrell

Capitals confiats al Banc en 30 de Setembre d'enguany

En compte corrent a la vista. . . Pessetes 125.616.871'16
En compte corrent especial i
Caixa d'Estalvis » 68.639.564'19
En imposicions a plaç » 51.512.279'31

Import dels valors propietat del Banc

Pessetes 162.135.028'93

Caixa d'Estalvis

Serie A. 3'50 % - Serie B. 3'75 %
IMPOSICIONS: { a 90 dies 3'50 %
a 180 dies 4 %
a un any 4'25 %

COMPTES CORRENTS.—A la vista 2 %

Especials 3 %

FABRICA DE MOSAIC HIDRAULIC

de

J. JULIVERT

Venda de tota mena de materials per a la construcció.

Aquesta fàbrica, establerta l'any 1900, és la més antiga i acreditada de la comarca

AGENCIA OFICIAL AMB DIPOSIT de tots els articles fabricats per la casa

URALITA, S. A.

Les cobertes per a tota mena d'edificis, per importants que sien, emprant planxes d'URALITA, resulten molt econòmiques comparades amb les que es construeixen amb qualsevol altre material. A mes d'un gran estalvi en fusta, s'hi troba un enorme estalvi de ma d'obra. Demaneu pressupostos a aquesta casa qui vos els facilitarà. La durada de l'URALITA es eterna solidificant-se amb l'intemperie.

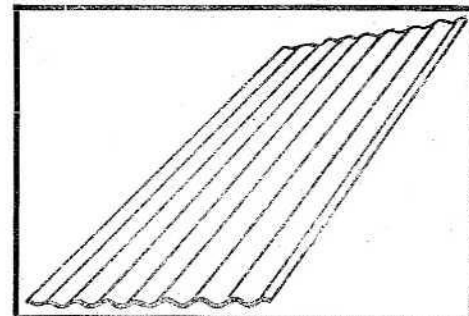
Dr. Robert, núm. 12 :: VENDRELL :: Teléfon, 811

ROCALLA

Planxes ondejades

1'20 per 0'75 metres
1'85 » 1'14 »
2'50 » 1'14 »

PLAQUES de
0'40 per 0'40 metres

El material més
pràctic, econòmic
i durader per a
construir tota
mena de teulades.

Material per a cel·las, sòcols i rótuls

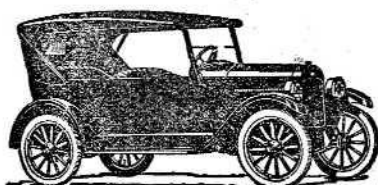
REPRESENTACIO EXLUSSIVA PEL VENDRELL I PARTIT JUDICIAL

LLORENS BOVÉ, Plaça del Teatre, 6 - VENDRELL

GARAIG VENDRELL

AGENCIA DEL

Chevrolet i Oakland

MIQUEL RIBAS, Dr. Robert, núm. 44 ~ Vendrell

Stock "Chevrolet i Oakland" * Recanvis "Ford"

ESCOLA DE XOFERS

AUTOS DE LLOGUER

Compra-venda d'autos, camions i motos

Articles per a Automovilistes * Accessoris * Neumàtics * Lubrificants

Bomba distribuïdora de gasolina

Aquesta casa es distingeix per la cura que posa en el servei de lloguer de cotxes que suministra amb esmer i economia.

Si necessita un cotxe telefoni al número 795

INFORMATIVES

CRONICA VILATANA

Hem tingut de tot aquesta setmana: dies esplendorosos, fret d'aquell que s'enganxa, hores tardorals amb delicioses postes de sol i fins una de les més fortes tempestats del any amb totes les campanetes de vent, trons, aigua i forta pedregada, caiguda a mitja nit del dijous al divendres.

S'estan recollint les olives quina collita resulta petita degut al molt fruit caigut de la sequia i malura de la mosca.

Amb tot encara s'ha salvat major quantitat d'olives del que hom preveia i com que les salvades son ben apeixides per les pluges de darrers d'estiu, donen més del que's creia. A no ésser aixís la collita hauria sigut nul·la.

No podem menys de cridar la atenció de qui correspongui sobre l'abandó en que's troba la barriada marítima de Sant Salvador. Des dels darrers dies de la passada temporada estiuenca aquesta xamosa platja, que tanta importància revesteix per la economia i pervindre de la vila, està deixada i abandonada de tota protecció i es consent estocament que aigües estancades la voregin, amb greu perill de paludisme. No ens expliquem la passivitat dels elements que tant diuen estimar-se aquell lloc, no podem comprendre tampoc el per què els homes dirigents de la vila resten passius davant el gros perill que representa aquells enxarcaments d'aigües, molt sovint alimentats per canyeries trencades que's passen dies i dies sense la corresponent reparació.

¿Es que s'espera algun cas de paludisme avants de prendre mesures? ¿Es que s'enten preferible curar que prevenir? ¿Es que la vila està prou allunyada i se la considera prou forta per a mirar impassiblement com allí es pugui desenvolupar una epidèmia o com s'esfondra un dels seus millors pervindres?

Sentim haver de parlar d'aquestes coses; però tenim un deure a complir i una missió a realitzar: vetllar per la salut pública i fomentar els elements vitals de la vila on vivim.

Rafel Escolé Mañé

TOCÓLEG I PUERICULTOR

HORES DE VISITA:
De 11 a 1 matí
De 3 a 4 tarda
De 7 a 8 nit
Diumenges: de 9 a 1

VENDRELL
Teléfono 790

Llegim a la premsa que dintre pocs dies es treurà a subhasta una carretera que enllaçarà les de nostra vila a Valls i la del Pla de Manlleu.

La nova carretera anirà des de prop de Sabartés cap als caserius de Papiólet i Ortigós, i passant per Bisbal del Panadés sortirà a la de Valls prop del lloc conegut per cal Pros, avants del coll de la Rubiola.

Amigo DEBIL

ELIXIR CALLOOL

Fortalece pronto DE GUSTO AGRADABLE

Todos los Médicos lo conocen, practican, lo recetan y lo toman.

En el año 1897 fué presentado a la Real Academia de Medicina que lo aprobó y recomendó a las personas débiles. Compralo hoy mismo.

NUESTRO RÁPIDAMENTE EL SISTEMA NERVIOSO MUSCULAR DIGESTIVO Y CIRCULATORIO

SOLO 5 Ptas.

Hem rebut atenta comunicació de la Alcaldia convidant-nos a assistir a una reunió extra-oficial que tindrà lloc a les quatre de la tarda del vinent dimarts en quina el senyor Barcnys, arquitecte municipal de la vila, com autor d'un projecte d'alcantari-llat per la mateixa, donarà explicacions sobre tan necessària reforma i demostrarà la possibilitat de que es pugui portar a terme.

A la dita reunió hi han sigut també convocats els presidents de les societats vilatanes i llurs components.

Dilluns foren aconduïdes a la seva darrera estada les despulles mortals del conegut mestre d'obres Josep Carreras Trillas, persona molt coneguda i estimada a vila.

A les seves filles i llurs marits, els bons amics Isidre Boada i Isidre Martorell, aixís com als demés familiars, enviem el nostre sentit pesam per tan sensible pèrdua.

Aigua de Rocallaura

Dipòsit:

RAMON MOLIST; Montserrat, 43 :- Vendrell

Es serveix amb ampolles i a garrafes

Per pregò i dient que s'havien de tractar assumptes d'alt interès per la vila, la Alcaldia dilluns va convidar al poble a assistir a les reunions del plé del Ajuntament tingudes dimarts i dimecres d'aquesta setmana. Aquells que hi varen assistir, i als qui nosaltres hem parlat, han dit que la actual Corporació municipal resulta col·lectivament la més nula de quantes ha sofert la vila, i s'han queixat d'haver tingut de presenciar un reguitzell de coses que desdiuen de la serietat que cal emprar a cala vila.

SASTRERIA A LA MIDA

PER A CAVALLERS I NENS

L. Sumoy

Salmerón, 15 Vendrell

Demà diumenge, a dos quarts de quatre de la tarda, sortirà de la església parroquial la Processó del Jubileu per a practicar les quatre visites prescrites per a guanyar les indulgències del Any Sant.

Aquesta processó visitarà la església de les Mares Escolapies i la de les Carmelites.

«Tivoli Vendrellenc» — Programa per avui nit i demà, tarda i nit: Començarà amb la projecció d'una «interessant Revista», represa de la colossal pel·lícula «Els quatre Jenets del Apocalipsis», finalitzat amb la ciuta còmica, en dugues parts, «Nadar i guardar la roba».

SECCIO OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: Una nena filla de Joan Vives Ferré i de Carme Arias; una nena i un nen, fills de Pere Galimany Mañé i de Dolors Nin Mañé.

Defuncions: Josep Carreras Trillas, de 77 anys, Santa Anna 19.

Matrimonis: Cap.

No es posi corbat

El pit enfonsat es causa de greus enfermetats; la base de tota salut es respirar bé. Utilitzi el nostre adreçador PRINCE, per a nens, senyors i homes. De pes mínim 50 grams i de reduït volum, el seu ús no ocasiona cap molestia al portar-se fàcilment dessota la roba.

Demani nostres especialitats en les Ortopèdies i Farmàcies de sa localitat o follet gràfic incluint un segell de correu de 0'25 a INSTITUT ORTOPEDIC SABATE I ALEMANY, Canuda, 7, Barcelona.

Bicicletes "Midi"

les millors de França

Tipo carrera i tota equipada:

170 ptes. al contat

200 " a plaços

VIVES; Sant Magí, 40. - Vendrell

Rafel Fusté

Pèrit Agrònom

Compra-venta, peritatge i recana de finques
AIXECAMENTS DE PLANOLS
NOTICIES I CONSULTES

Carrer de Mar, 10 VENDRELL

M.ª PILAR FOLCH
DENTISTA

Visita en aquesta vila tots els dimecres i diumenges al matí i els dissabtes a la tarda.

Doctor Robert, 8, 2.ª - Vendrell
(Sobre el domicili del metge senyor Garcia Soto)

Es deixaran diners

i al 6 per cent d'interès amb hipoteca

Dirigir-se a ANTON RIBAS
Oficial de la Notaria de Vendrell

Está en venta

amb bones condicions

mobiliari i demés utensilis
propis per a BAR o CAFE

INFORMES:

a la impremta d'aquest setmanari

ES LLOGA UN HORT

amb una ploma d'aigua i amb sellé. Dirigir-se a cal Falons, carrer Nou, 32.

Pessa de terra per a vendre

cabuda cinc quarts de jornal, plantada de vinya i oliveres, situada al Camí de Mar, a un quilòmetre de la vila. Per informes: Carrer Major, 10, baixos, Vendrell

Bàscula a vendre

de força 2.000 quilos en immillorable estat
DONARÀ RAÓ:

ESTEVE CRUAÑES, Teléfono 654, Arbós

COLOMBO

Torrador de cafés

Cafés purs i de bona qualitat son els que ven aquesta casa

ES TORRA A DIARI

Café superior a 1 pta. els 100 gms.
Café extra a 1'10 " els 100 gms

Per a revenedors i cafeters
preus limitats

Carrer de Sta. Anna, 3-VENDRELL

TALLER DE

Reparacions d'Automòbils

Dr. Robert, 42 R. CALMET VENDRELL

Espantería i Cistellería antiga casa Escolá

DOCTOR ROBERT, 2

Ens plau participar al públic que contem amb un extens assortit de
ALFOMBRES, DES DE 1'75 PTES.

Alfombres "IBERIA" sense sarrell, les més modernes
SOLSOS D'HULE, DES DE 1'25 PTES.

Deixem complert l'estorat d'un carro per 32 pessetes

Especialitat en colins treballats
els de més resistència

Clin per a matalassos
ventes al major i al detall

CISTELLERIA DE TOTA MENA: tot a preus molt limitats

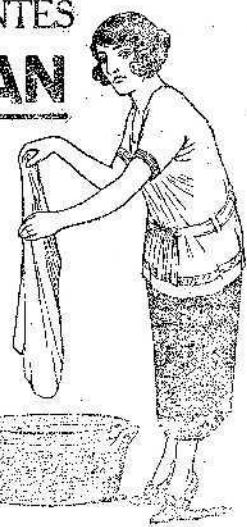
COLORANTES
BRILLAN

PARA TENIR

EN CASA
TODA CLASE
DE TELAS

DE
LANA, SEDA
Y ALGODON

EN UN MISMO
BAÑO Y DE
FACIL EMPLEO

Demaneu-lo a tot arreu
a 60 céntims paquet

XAMPANY

VI D'OR

demaneu-lo per tot arreu i al Vendrell
al establiment LA VENDRELLENSE de

Magí Bellivé Trulls cantonada a Orient
COLLITER I EXPORTADOR J. Ferret Batlle

Carrer dels Ferrers, núm. 50
VILA FRANCA DEL PENADES - T. 317

Marmols de tota mena
i treballats dels mateixos

Especialitat en làpides per a cementiri

Casa Doménech

Carrer Major, 40. - VENDRELL